ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 28ης Σεπτεμβρίου 1999 *

Στην υπόθεση T-254/97,

Fruchthandelsgesellschaft mbH Chemnitz, εταιρία γερμανικού δικαίου, με έδρα το Chemnitz (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους Jürgen Mielke και Thorsten W. Albrecht, δικηγόρους Αμβούργου, με αντίκλητους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Entringer και Niedner, 34 A, rue Philippe II,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους Klaus-Dieter Borchardt και Hubert van Vliet, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

υποστηριζόμενης από το

Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπουμένο από τη Rosario Silva de Lapuerta, abogado del Estado, της υπηρεσίας κοινοτικών διαφορών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Ισπανίας, 4-6, boulevard Emmanuel Servais,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

και τη

Γαλλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από την Kareen Rispal-Bellanger, υποδιευθύντρια στη διεύθυνση νομικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Γαλλίας, 8 B, boulevard Joseph II,

παρεμβαίνοντες,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής (VI/6251/97/DE), της 9ης Ιουλίου 1997, περί απορρίψεως της αιτήσεως της προσφεύγουσας για χορήγηση πιστοποιητικών εισαγωγής στο πλαίσιο των μεταβατικών μέτρων που προβλέπει το άρθρο 30 του κανονισμού (ΕΟΚ) 404/93 του Συμβουλίου, της 13ης Φεβρουαρίου 1993, για την κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα της μπανάνας (ΕΕ 1993, L 47, σ. 1),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. D. Cooke, Πρόεδρο, R. García-Valdecasas και P. Lindh, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 20ής Απριλίου 1999,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

1 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 404/93 του Συμβουλίου, της 13ης Φεβρουαρίου 1993, για την κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα της μπανάνας (ΕΕ 1993, L 47, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 404/93), θέσπισε κοινό σύστημα εισαγωγής μπανανών, το οποίο αντικατέστησε τα διάφορα εθνικά συστήματα. Προκειμένου να διασφαλιστεί η ικανοποιητική εμπορία των μπανανών κοινοτικής συγκομιδής, καθώς και των προϊόντων καταγωγής των κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού (ΑΚΕ) και των τρίτων χωρών, ο κανονισμός 404/93 προβλέπει το άνοιγμα ετήσιας δασμολογικής ποσόστωσης για τις εισαγωγές μπανανών «τρίτων χωρών» και μπανανών «μη παραδοσιακών ΑΚΕ». Οι μη παραδοσιακές μπανάνες ΑΚΕ αντιστοιχούν στις ποσότητες που εξάγονται από τις χώρες ΑΚΕ καθ' υπέρβαση των παραδοσιακών εξαγωγών εκάστου των κρατών αυτών, όπως αυτές καθορίζονται στο παράρτημα του κανονισμού 404/93.

2 Κάθε χρόνο καταρτίζεται ένας κατά πρόβλεψη υπολογισμός της παραγωγής και της καταναλώσεως της Κοινότητας, καθώς και των εισαγωγών και των εξαγωγών. Η κατανομή της δασμολογικής ποσοστώσεως βάσει αυτού του κατά πρόβλεψη υπολογισμού γίνεται μεταξύ των επιχειρηματιών που είναι εγκατεστημένοι στην Κοινότητα, αναλόγως της προελεύσεως και των μέσων ποσοτήτων μπανανών που πωλήθηκαν κατά τη διάρκεια των τριών τελευταίων ετών για τα οποία υπάρχουν στατιστικά δεδομένα. Στο πλαίσιο αυτής της κατανομής χορηγούνται πιστοποιητικά εισαγωγής που παρέχουν στους επιχειρηματίες τη δυνατότητα εισαγωγής μπανανών χωρίς καταβολή δασμών ή με καταβολή προτιμησιακών δασμών.

3 Η εικοστή δεύτερη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 404/93 έχει ως εξής:

«ότι η υποκατάσταση των διαφόρων εθνικών καθεστώτων με αυτή την κοινή οργάνωση της αγοράς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, ενδέχεται να προκαλέσει διαταραχή της εσωτερικής αγοράς· ότι είναι σκόπιμο, ως εκ τούτου, να προβλεφθεί, από την 1η Ιουλίου 1993, η δυνατότητα να λάβει η Επιτροπή όλα τα μεταβατικά μέτρα που είναι αναγκαία για την υπέρβαση των δυσχερειών θέσης σε εφαρμογή του νέου καθεστώτος».

4 Το άρθρο 30 του κανονισμού 404/93 προβλέπει:

«Εάν, από τον Ιούλιο 1993, χρειαστεί να ληφθούν ειδικά μέτρα για να γίνει ευκολότερα η μετάβαση από τα καθεστώτα που ίσχυαν πριν τεθεί σε ισχύ ο παρών κανονισμός στο καθεστώς που θεσπίζεται με τον παρόντα κανονισμό, ιδιαιτέρως δε για να ξεπεραστούν σημαντικές δυσκολίες, η Επιτροπή (...) λαμβάνει όλα τα αναγκαία μεταβατικά μέτρα.»

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

5 Η προσφεύγουσα, η Fruchthandelsgesellschaft mbH Chemnitz (στο εξής: Fruchthandelsgesellschaft), είναι εταιρία εμπορίας φρούτων, έλκουσα την καταγωγή από τη VEB Großhandelsgesellschaft OGS Karl-Marx-Stadt (στο εξής: Großhandelsgesellschaft), πρώην δημόσια επιχείρηση της πρώην Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας (στο εξής: πρώην ΛΔΓ). Η Großhandelsgesellschaft ιδιωτικοποιήθηκε υπό την επωνυμία Fruchthandelsgesellschaft mbH Chemnitz και υπόκειται στη διαχείριση του Treuhandanstalt, οργανισμού δημοσίου δικαίου επιφορτισμένου με την αναδιάρθρωση των πρώην επιχειρήσεων της πρώην ΛΔΓ.

6 Το 1990, η Treuhandanstalt πραγματοποίησε εργασίες μεταποιήσεως και εκσυγχρονισμού των απαρχαιωμένων εγκαταστάσεων ωριμάνσεως της εταιρίας. Εντούτοις, στις νέες αυτές εγκαταστάσεις, οι οποίες είχαν ετήσια ικανότητα 14 750 τόνων, ωρίμασαν μόνο 5 000 τόνοι μπανανών από το 1991 έως το 1993. Τον Απρίλιο του 1993 η Treuhandanstalt αποφάσισε να σταματήσει την εκμετάλλευση των εγκαταστάσεων ωριμάνσεως.

7 Με σύμβαση της 17ης Δεκεμβρίου 1993, η Fruchthandelsgesellschaft mbH Chemnitz πωλήθηκε στην Peter Vetter GmbH Fruchtimport + Agentur. Κατά τη σύμβαση πωλήσεως, αποφασίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι μπορεί να διατηρηθεί η εμπορική επωνυμία της εταιρίας και ότι θα αναπροσληφθούν όλοι οι μισθωτοί. Αποφασίστηκε, επίσης, ότι μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1996 ο αγοραστής αναλάμβανε την υποχρέωση να μην εκχωρήσει κανένα από τα ουσιώδη στοιχεία εκμεταλλεύσεως του τμήματος της εγκαταστάσεως, χωρίς προηγούμενη συμφωνία της Treuhandanstalt, καθώς και ότι θα συνεχίσει την εκμετάλλευση διατηρώντας τον υφιστάμενο εμπορικό σκοπό για διάρκεια τουλάχιστον τριών ετών από της ημερομηνίας αναλήψεως της επιχειρήσεως. Τέλος, ο αγοραστής ανέλαβε την υποχρέωση να προβεί σε επενδύσεις συνολικού ύψους 1 εκατομμυρίου γερμανικών μάρκων (DEM).

8 Η κατασκευή των νέων εγκαταστάσεων, στις οποίες περιλαμβανόταν και εγκατάσταση ωριμάνσεως, άρχισε το 1995. Απαιτήθηκαν προς τούτο επενδύσεις 8,5 εκατομμυρίων DEM περίπου και η παραγωγική ικανότητα αυξήθηκε σε 10 500 τόνους μπανανών ετησίως.

9 Μετά την ολοκλήρωση των νέων εγκαταστάσεων ωριμάνσεως, η προσφεύγουσα υπέβαλε, με έγγραφο της 18ης Δεκεμβρίου 1996, αίτηση στην Επιτροπή ζητώντας την ειδική χορήγηση πιστοποιητικών εισαγωγής μπανανών στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσοστώσεως, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 30 του κανονισμού 404/93.

10 Με απόφαση (VI/6251/97/DE) της 9ης Ιουλίου 1997, η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση αυτή (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

11 Η απόφαση αυτή όριζε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«επειδή η Fruchthandelsgesellschaft επικαλέστηκε τις ακόλουθες περιστάσεις: η εταιρία ιδρύθηκε την 1η Ιανουαρίου 1994· προηγουμένως επρόκειτο για μια επιχείρηση της Treuhand η οποία έκλεισε τον Απρίλιο του 1993 κατόπιν αποφάσεως της Treuhandanstalt· οι εγκαταστάσεις ωριμάνσεως μπανανών της εν λόγω εταιρίας διαλύθηκαν από την Treuhandanstalt το 1994· η επιχείρηση αγόρασε από την Treuhandanstalt τον Δεκέμβριο του 1994 οικόπεδο επί του οποίου κατασκεύασε εγκατάσταση ωριμάνσεως μπανανών· η ωρίμανση μπανανών στις εγκαταστάσεις αυτές άρχισε από τον Ιούλιο του 1996· η ικανότητα της επιχειρήσεως ανέρχεται σε 10 500 τόνους ετησίως·

επειδή (...) το άρθρο 30 του κανονισμού (ΕΟΚ) 404/93 επιτρέπει στην Επιτροπή και, υπό ορισμένες περιστάσεις, της επιβάλλει να ρυθμίζει τις περιπτώσεις χαλεπότητας που οφείλονται στο γεγονός ότι οι εισαγωγές μπανανών από τρίτες χώρες ή μπανανών μη παραδοσιακών ΑΚΕ αντιμετωπίζουν δυσχέρειες που συνιστούν απειλή για την επιβίωσή τους, στην περίπτωση που τους έχει χορηγηθεί εξαιρετικώς χαμηλή ποσόστωση βάσει των ετών αναφοράς που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη δυνάμει του άρθρου 19, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, στην περίπτωση κατά την οποία οι δυσχέρειες αυτές είναι σύμφυτες με τη μετάβαση από τα υφιστάμενα πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού εθνικά συστήματα στην κοινή οργάνωση αγορών και δεν οφείλονται στην έλλειψη επιμέλειας εκ μέρους των οικείων επιχειρηματιών·

(...)

επειδή ο κανονισμός (ΕΟΚ) 404/93 δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 25 Φεβρουαρίου 1993 και τέθηκε σε ισχύ από 1ης Ιουλίου 1993· επειδή η πρόταση για τη θέσπιση κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της μπανάνας δημοσιεύθηκε στις 10 Σεπτεμβρίου 1992·

επειδή η ημερομηνία ιδρύσεως της Fruchthandelsgesellschaft είναι μεταγενέστερη των ως άνω ημερομηνιών· επειδή, κατά συνέπεια, η Fruchthandelsgesellschaft δεν μπορεί να ενήργησε χωρίς να είχε τη δυνατότητα να προβλέψει τις συνέπειες της ενέργειάς της μετά τη θέσπιση κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της μπανάνας·

επειδή η τακτική που υιοθέτησε η Treuhandanstalt πριν από την ίδρυση της Fruchthandelsgesellschaft δεν μπορεί να θεωρηθεί ως τακτική υιοθετηθείσα από την Fruchthandelsgesellschaft·

επειδή, κατ' εφαρμογή των κριτηρίων που καθόρισε το Δικαστήριο, δεν μπορεί να γίνει δεκτή η περίπτωση της [Fruchthandelsgesellschaft] ως περίπτωση υπερβολικής χαλεπότητας και επειδή, κατά συνέπεια, δεν πρέπει να γίνει δεκτή η ειδική χορήγηση πιστοποιητικών εισαγωγής·

(...).»

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

12 Με δικόγραφο που κατέθεσε στις 17 Σεπτεμβρίου 1997 η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή.

13 Στις 16 Ιανουαρίου και στις 17 Φεβρουαρίου 1998, αντιστοίχως, το Βασίλειο της Ισπανίας και η Γαλλική Δημοκρατία ζήτησαν να παρέμβουν στην υπόθεση προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής. Οι αιτήσεις αυτές έγιναν δεκτές με διατάξεις

της 17ης Ιουνίου 1998 του προέδρου του τετάρτου τμήματος. Με υπομνήματα που κατέθεσαν, αντιστοίχως, στις 30 Ιουλίου και στις 3 Σεπτεμβρίου 1998, το Βασίλειο της Ισπανίας και η Γαλλική Δημοκρατία κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους.

14 Κατόπιν της εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία. Στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας, ζητήθηκε από την Επιτροπή να καταθέσει την έκθεση της 9ης Σεπτεμβρίου 1997 του μονίμου δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου της Παγκόσμιας Οργανώσεως Εμπορίου (ΠΟΕ) περί της κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της μπανάνας.

15 Οι διάδικοι και το Βασίλειο της Ισπανίας, παρεμβαίνον, αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη δημόσια συνεδρίαση της 20ής Απριλίου 1999.

16 Η Fruchthandelsgesellschaft, προσφεύγουσα, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

17 Η Επιτροπή, καθής, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

18 Το Βασίλειο της Ισπανίας, παρεμβαίνον, ζητεί από το Πρωτοδικείο να απορρίψει την προσφυγή.

19 Η Γαλλική Δημοκρατία, παρεμβαίνουσα, ζητεί από το Πρωτοδικείο να απορρίψει την προσφυγή.

Αίτημα ακυρώσεως

20 Η προσφεύγουσα προβάλλει ένα μόνο λόγο προς στήριξη της προσφυγής της, αντλούμενο από την παράβαση του άρθρου 30 του κανονισμού 404/93 και από την κατάχρηση εξουσίας. Με το υπόμνημά της απαντήσεως, η προσφεύγουσα υπογράμμισε ότι η προσφυγή της θα μπορούσε να καταστεί άνευ αντικειμένου από τις συνέπειες της εκθέσεως του μονίμου δευτεροβαθμίου δικαιοδοτικού οργάνου της ΠΟΕ, η οποία εκδόθηκε στις 9 Σεπτεμβρίου 1997 και εγκρίθηκε από το όργανο επιλύσεως διαφορών της ΠΟΕ στις 25 Σεπτεμβρίου 1997. Κατά την προφορική διαδικασία διευκρίνισε ότι εξακολουθεί να έχει συμφέρον στην ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως και ότι η ακύρωση αυτή μπορεί ενδεχομένως να στηριχθεί στην απόφαση του οργάνου επιλύσεως διαφορών.

Επί των συνεπειών της εκθέσεως του μονίμου δευτεροβαθμίου δικαιοδοτικού οργάνου της 9ης Σεπτεμβρίου 1997 και της αποφάσεως του οργάνου επιλύσεως διαφορών περί εγκρίσεως της εκθέσεως αυτής

Επιχειρήματα των διαδίκων

21 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η έκθεση, η οποία εκδόθηκε στις 9 Σεπτεμβρίου 1997 από το μόνιμο δευτεροβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο και εγκρίθηκε από το όργανο επιλύσεως διαφορών στις 25 Σεπτεμβρίου 1997, υπογραμμίζει ότι το σύστημα πιστοποιητικών εισαγωγής μπανανών τρίτων χωρών που θέσπισε ο κανονισμός 404/93 αντιβαίνει προς τη Γενική Συμφωνία περί Δασμών και Εμπορίου (στο εξής: ΓΣΔΕ) ως προς διάφορα σημεία και ότι, ως έχει σήμερα, δεν μπορεί να εφαρμοσθεί κατά τρόπο σύμφωνο προς την εν λόγω συμφωνία.

22 Κατά την προσφεύγουσα, οι δεσμευτικές αποφάσεις του οργάνου επιλύσεως διαφορών μπορούν να έχουν άμεσο αποτέλεσμα στην κοινοτική έννομη τάξη.

23 Η Επιτροπή φρονεί ότι, ακόμα και αν αναγνωριστεί άμεσο αποτέλεσμα στην απόφαση του οργάνου επιλύσεως διαφορών, αυτό δεν θα επηρέαζε την κατάσταση της προσφεύγουσας. Πράγματι, η απόφαση αυτή ουδόλως αμφισβητεί την ύπαρξη δασμολογικής ποσοστώσεως για τις μπανάνες τρίτων χωρών και για τις μη παραδοσιακές μπανάνες ΑΚΕ. Εν πάση περιπτώσει, ακόμα και στην περίπτωση της μη εφαρμογής του σημερινού συστήματος πιστοποιητικών εισαγωγής, δεν αποδεικνύεται αν και κατά πόσο η προσφεύγουσα μπορεί να επιτύχει τη χορήγηση πιστοποιητικών εισαγωγής εντός του πλαισίου της δασμολογικής ποσοστώσεως ως εταιρία ωριμάνσεως μπανανών. Συνεπώς, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να αντλήσει δικαίωμα συμμετοχής στη δασμολογική ποσόστωση ούτε από τους κανόνες της ΓΣΔΕ, ούτε από την απόφαση του οργάνου επιλύσεως διαφορών, ούτε από τους κανόνες του κοινοτικού δικαίου.

24 Κατά την προφορική διαδικασία, το Βασίλειο της Ισπανίας υποστήριξε την άποψη της Επιτροπής ισχυριζόμενο, μεταξύ άλλων, ότι η διαπίστωση του μονίμου δευτε-

ροβαθμίου δικαιοδοτικού οργάνου ότι ένα μέτρο είναι ασυμβίβαστο με τη συμφωνία της ΠΟΕ έχει απλώς ως αποτέλεσμα να συνιστά στο οικείο μέλος να εναρμονίσει τη νομοθεσία του με τη συμφωνία. Πράγματι, η διαπίστωση αυτή δεν υποχρεώνει το οικείο μέλος να τροποποιήσει τη νομοθεσία του, διότι το άρθρο 22 του μνημονίου συμφωνίας σχετικά με τους κανόνες και τις διαδικασίες που διέπουν την επίλυση των διαφορών (ΕΕ L 336, σ. 234) προβλέπει επίσης τη δυνατότητα του καταγγέλλοντος μέλους να λάβει αντισταθμιστικά ανταλλάγματα ή να αναστείλει τις παραχωρήσεις.

25 Εξάλλου, το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι η ΓΣΔΕ δεν μπορεί, εκ της φύσεώς της, να παραγάγει άμεσο αποτέλεσμα και δεν επιτρέπει την αμφισβήτηση του κύρους ενός κοινοτικού κανόνα. Εξάλλου, ένα τέτοιο αποτέλεσμα θα είχε ως επιπλέον συνέπεια την απόκλιση από το δικαιοδοτικό μονοπώλιο του Δικαστηρίου που προβλέπει το άρθρο 164 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 220 ΕΚ).

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

26 Πρέπει να διευκρινιστεί ότι η έκθεση του μονίμου δευτεροβαθμίου δικαιοδοτικού οργάνου, της 9ης Σεπτεμβρίου 1997, την οποία υιοθέτησε το όργανο επιλύσεως διαφορών στις 25 Σεπτεμβρίου 1997 δεν θέτει ζήτημα αμφισβητήσεως αυτού καθεαυτού του συστήματος δασμολογικής ποσοστώσεως. Πράγματι, η έκθεση αυτή καταλήγει ότι στο σύστημα που θέσπισε ο κανονισμός 404/93 υπήρχαν ορισμένα στοιχεία εισάγοντα διακρίσεις χωρίς να κρίνει το σύστημα στο σύνολό του ασυμβίβαστο με τη ΓΣΔΕ, ούτε με τη Γενική Συμφωνία για τις Εμπορικές Συναλλαγές Υπηρεσιών (GATS). Έτσι, η Κοινότητα αποφάσισε τροποποιήσεις του συστήματος που θεσπίστηκε με τον κανονισμό 404/93, προκειμένου να συμμορφωθεί προς την έκθεση αυτή, καθώς και προς την απόφαση του οργάνου επιλύσεως διαφορών [βλ. κανονισμό (ΕΚ) 1637/98 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για την τροποποίηση του κανονισμού 404/93 (ΕΕ L 210, σ. 28)].

27 Συνεπώς, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλεστεί την ως άνω έκθεση και απόφαση προκειμένου να υποστηρίξει ότι δεν υφίσταται πλέον το σύστημα περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της μπανάνας.

28 Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την ύπαρξη νομικού δεσμού μεταξύ της αποφάσεως του οργάνου επιλύσεως διαφορών και της προσφυγής της.

29 Από την κοινοτική νομολογία προκύπτει ότι, για να έχει άμεσο αποτέλεσμα έναντι του ενδιαφερομένου μια διάταξη αποφάσεως η οποία δεν απευθύνεται σ' αυτόν, πρέπει η διάταξη αυτή να επιβάλει στον αποδέκτη της υποχρέωση ανεπιφύλακτη και επαρκώς σαφή υπέρ του ενδιαφερομένου (βλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου, της 6ης Οκτωβρίου 1970, 9/70, Grad, Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 467, σκέψη 9, της 26ης Οκτωβρίου 1982, 104/81, Kupferberg, Συλλογή 1982, σ. 3641, σκέψεις 22 και 23, και της 5ης Οκτωβρίου 1994, C-280/93, Γερμανία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. I-4973, σκέψη 110).

30 Η προσφεύγουσα, όμως, δεν ανέπτυξε κανένα επιχείρημα περί του ότι πληρούνται τα κριτήρια αυτά. Το επιχείρημα της προσφεύγουσας, που αφορά τα αποτελέσματα της εκθέσεως του μονίμου δευτεροβαθμίου δικαιοδοτικού οργάνου και της αποφάσεως του οργάνου επιλύσεως διαφορών, πρέπει, κατά συνέπεια, να απορριφθεί ως αβάσιμο, χωρίς να απαιτείται να εξεταστεί αν οι δεσμευτικές αποφάσεις του οργάνου επιλύσεως διαφορών έχουν άμεσο αποτέλεσμα.

Επί του λόγου που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 30 του κανονισμού 404/93 και από την υπέρβαση εξουσίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

31 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει τον κανονισμό 404/93, ιδίως δε το άρθρο 30 αυτού, και ότι η Επιτροπή ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας.

32 Συγκεκριμένα, η Επιτροπή αγνόησε τις προϋποθέσεις που τέθηκαν με την απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Νοεμβρίου 1996, C-68/95, T. Port (Συλλογή 1996, σ. I-6065), αναφορικά με την περίπτωση υπερβολικής χαλεπότητας.

33 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προβαίνει σε πεπλανημένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών κρίνοντας ότι οι δυσχέρειες οφείλονται στη συμπεριφορά της. Η απόφαση της Treuhandanstalt να διακόψει, τον Απρίλιο του 1993, την ωρίμανση μπανανών συνιστά εξαιρετική περίσταση για την οποία δεν είναι υπεύθυνη. Η διακοπή αυτή δεν θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη προκειμένου να καθορισθούν τα δικαιώματά της στο πλαίσιο της χορηγήσεως πιστοποιητικών εισαγωγής, στον βαθμό που διαδέχθηκε την Großhandelsgesellschaft. Λαμβανομένης υπόψη της ειδικής καταστάσεως των νέων ομοσπόνδων κρατών η ποσόστωσή της για μπανάνες έπρεπε να υπολογιστεί βάσει της ικανότητας της επιχειρήσεως αυτής.

34 Εξάλλου, το κλείσιμο των εγκαταστάσεων ωριμάνσεως τον Απρίλιο του 1993 δεν αποφασίστηκε στο πλαίσιο της επιδιώξεως ενός μακροπρόθεσμου εμπορικού σκοπού, αλλά προς προσέλκυση δυνητικών επενδυτών. Επειδή ο εξυγχρονισμός δεν είχε την επιθυμητή επιτυχία, η προσφεύγουσα εταιρία τέθηκε υπό τη διαχείριση, τον Ιανουάριο του 1993, του τμήματος «εκκαθάριση» του Treuhandanstalt, ο υπεύθυνος του οποίου είχε ως μοναδικό καθήκον την κατάρτιση κοινωνικών σχεδίων για τους εργαζομένους και την εκχώρηση των περιουσιακών στοιχείων της επιχειρήσεως.

35 Η προσφεύγουσα εμμένει στο γεγονός ότι η κατασκευή των εγκαταστάσεων ωριμάνσεως μπανανών αποτελούσε γι' αυτή προϋπόθεση sine qua non για την μακροπρόθεσμη διατήρησή της στην αγορά. Θα ήταν η μοναδική επιχείρηση χονδρεμπορίας σε ακτίνα 100 χλμ. διαθέτουσα μια πλήρη σειρά προϊόντων και θα μπορούσε να εξασφαλίσει τον βασικό εφοδιασμό του πληθυσμού της περιοχής της σε οπωρολαχανικά, όπως προκύπτει από την κατάθεση υπαλλήλου ενός των πελατών της.

36 Στο πλαίσιο αυτό η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι μεγάλοι οίκοι εμπορίας φρούτων και οι χονδρέμποροι των παλαιών ομοσπόνδων κρατών, οι οποίοι διαθέτουν πλήρη σειρά προϊόντων, έχουν όλοι τις δικές τους εγκαταστάσεις ωριμάνσεως μπανανών. Αν η Επιτροπή το αμφισβητεί, η προσφεύγουσα ζητεί την κατάρτιση εκθέσεως πραγματογνωμοσύνης.

37 Τέλος, η Επιτροπή, λαμβάνοντας ως ποσότητες αναφοράς, στο πλαίσιο χορηγήσεως πιστοποιητικών εισαγωγής, τις ποσότητες μπανανών που είχαν ωριμάσει στις παλαιές εγκαταστάσεις ωριμάνσεως κατά τα έτη 1991, 1992 και 1993, αγνόησε την ύπαρξη συνέχειας στη δραστηριότητα ωριμάνσεως από της ιδιωτικοποιήσεως της Großhandelsgesellschaft.

38 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η προσφεύγουσα φρονεί ότι δεν μπορεί να της αντιταχθεί ότι είχε γνώση του κανονισμού 404/93 κατά τον χρόνο κατασκευής της νέας εγκαταστάσεως ωριμάνσεως το έτος 1995. Αν η εφαρμογή αυτού του κανονισμού την υποχρέωνε να διακόψει οριστικώς τη δραστηριότητα ωριμάνσεως δαπανών, αυτό θα ισοδυναμούσε με απαγόρευση ασκήσεως επαγγελματικής δραστηριότητας συνιστώσας απειλή για την επιβίωσή της και θα προκαλούσε την απόλυση πολλών συνεργατών εξειδικευμένων στη δραστηριότητα ωριμάνσεως μπανανών. Τελικώς, κάτι τέτοιο θα είχε ως αποτέλεσμα τον διαρκή αποκλεισμό από τη δραστηριότητα ωριμάνσεως μπανανών όλων των πρώην επιχειρήσεων εμπορίας φρούτων της πρώην ΛΔΓ, οι οποίες αναδιαρθρώθηκαν και εξυγχρονίστηκαν μεταξύ των ετών 1990 και 1995, αυτό δε θα είχε ως συνέπεια την επιβολή προστατευτισμού εντός της Κοινότητας.

39 Δεύτερον, η προσφεύγουσα τονίζει ότι οι δυσχέρειες που αντιμετωπίζει είναι συμφυείς με την εφαρμογή κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της μπανάνας. Πράγματι, η οριζόμενη από το σύστημα αυτό περίοδος αναφοράς συνιστά κριτήριο που εισάγει δυσμενείς διακρίσεις, καθόσον κατά τη διάρκεια των λαμβανομένων υπόψη ετών δεν υπήρχε καμία δυνατότητα πραγματοποιήσεως ικανοποιητικού κύκλου εργασιών. Εντούτοις, αντιμετωπίζεται με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που αντιμετωπίζονται και όλες οι άλλες επιχειρήσεις εμπορίας φρούτων της Κοινότητας.

40 Με το υπόμνημά της απαντήσεως προσθέτει ότι οι πρώην επιχειρήσεις της πρώην ΛΔΓ δεν μπορούν επίσης να αντιμετωπιστούν με τον ίδιο τρόπο με εκείνες οι οποίες εγκαταστάθηκαν στα νέα ομόσπονδα κράτη. Αντιθέτως προς την άποψη της Επιτροπής, μια πρώην επιχείρηση της πρώην ΛΔΓ, της οποίας παρακωλύεται η δραστηριότητα στον τομέα της ωριμάνσεως λόγω δυσχερειών που ανεφύησαν μετά την επανένωση και η οποία εξαναγκάζεται να αναστείλει προσωρινώς τη δραστηριότητα αυτή, βρίσκεται σε εντελώς διαφορετική θέση από εκείνη του επιχειρηματία ο οποίος ξεκινά εξαρχής. Αντιθέτως προς αυτόν, η προσφεύγουσα είχε αναλάβει μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις παραδόσεως πριν από την έναρξη της ισχύος της κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της μπανάνας και διατήρησε σημαντικό προσωπικό. Ο νέος επιχειρηματίας αντιμετωπίζει ασύγκριτα μικρότερο οικονομικό κίνδυνο, καθόσον μπορεί να εξαρτήσει την προσωπική πολιτική του από το πόσο σημαντικός είναι ο αριθμός των πιστοποιητικών εισαγωγής που του χορηγούνται.

41 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση θίγει το δικαίωμά της ιδιοκτησίας και το δικαίωμά της ασκήσεως επαγγελματικής δραστηριότητας. Πράγματι, η άρνηση χορηγήσεως σ' αυτήν πρόσθετων πιστοποιητικών θέτει σε κίνδυνο τη συνέχιση της δραστηριότητάς της, ως επιχείρηση δε χονδρεμπορίας διαθέτουσα πλήρη σειρά προϊόντων έχει απόλυτη ανάγκη εγκαταστάσεων ωριμάνσεως μπανανών.

42 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η απόφαση διακοπής της λειτουργίας της εγκαταστάσεως ωριμάνσεως την οποία έλαβε η Treuhandanstalt εντάσσεται στο πλαίσιο της διαχειρίσεως της Fruchthandelsgesellschaft mbH Chemnitz. Η απόφαση αυτή δεν ελήφθη κατά πρόβλεψη της προσεχούς θέσεως σε ισχύ της κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της μπανάνας. Συνεπώς, ήταν αδύνατο να συναχθεί η ύπαρξη περιπτώσεως εξαιρετικής χαλεπότητας εκ των ειδικών δυσχερειών που αντιμετώπισε η Fruchthandelsgesellschaft mbH Chemnitz μεταξύ 1989 και Απριλίου 1993.

43 Το μόνο στοιχείο που θα μπορούσε ίσως να επικαλεστεί η προσφεύγουσα ως περίπτωση χαλεπότητας είναι το ότι κατά τα έτη 1995 και 1996 κατασκεύασε, επενδύοντας σημαντικά ποσά, νέα εγκατάσταση ωριμάνσεως μπανανών ικανότητας

10 500 τόνων ετησίως την οποία δεν μπορεί να θέσει πλήρως σε λειτουργία και να την καταστήσει αποδοτική διότι δεν έλαβε τα πιστοποιητικά εισαγωγής που είχε ανάγκη λόγω του συστήματος που θέσπισε ο κανονισμός 404/93.

44 Οι δυσχέρειες, όμως, που αντιμετωπίζει η προσφεύγουσα λόγω αυτής της καταστάσεως οφείλονται σε έλλειψη επιμελείας εκ μέρους της, διότι κατασκεύασε νέα εγκατάσταση ωριμάνσεως μπανανών ενάμιση χρόνο μετά την έναρξη ισχύος της κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της μπανάνας, χωρίς να γνωρίζει πώς θα μπορούσε να εκμεταλλευθεί την εγκατάσταση αυτή, ενώ γνώριζε απολύτως τους κανόνες της περιόδου αναφοράς.

45 Η Επιτροπή αντικρούει συναφώς το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι μπορούσε να ελπίζει στη θέσπιση ειδικών κανόνων προσαρμοσμένων στην ειδική κατάσταση των νέων ομοσπόνδων κρατών. Η Επιτροπή τονίζει ότι η προσφεύγουσα γνώριζε, ήδη από τον Δεκέμβριο του 1993, όταν εξαγόρασε τη Fruchthandelsgesellschaft mbH Chemnitz, την οποία τότε διαχειριζόταν η Treuhandanstalt, ότι είχε εγκαταλειφθεί ο τομέας «ωρίμανση μπανανών» και ότι, το 1996, δεν μπορούσε να ισχυρισθεί ότι η λειτουργία μιας νέας εγκαταστάσεως ωριμάνσεως μπανανών αποτελούσε συνέχιση της δραστηριότητας ωριμάνσεως που ασκούσε η Großhandelsgesellschaft ή η Fruchthandelsgesellschaft mbH Chemnitz όταν αυτές υπέκειντο στη διαχείριση της Treuhandanstalt.

46 Τονίζει ότι, βεβαίως, η προσφεύγουσα έλαβε πιστοποιητικά εισαγωγής βάσει των ποσοτήτων μπανανών που είχαν ωριμάσει στην παλαιά εγκατάσταση ωριμάνσεως κατά τα έτη 1991, 1992 και 1993, πριν από το κλείσιμο αυτής της εγκαταστάσεως.

47 Εντούτοις, αυτό δε σημαίνει ότι η προσφεύγουσα μπορεί να επικαλεστεί την προγενέστερη δραστηριότητα ωριμάνσεως της Großhandelsgesellschaft. Πράγματι, τα δικαιώματα που της μεταβιβάστηκαν περιορίζονται στην περίοδο αναφοράς.

48 Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι, ως επιχείρηση χονδρεμπορίας που προσφέρει πλήρη σειρά προϊόντων, έχει απόλυτη ανάγκη εγκαταστάσεων ωριμάνσεως μπανανών, η Επιτροπή τονίζει ότι το στοιχείο αυτό δεν συνεπάγεται ειδική νομική κατάσταση στην αγορά. Εξάλλου, κακώς υποστηρίζει η προσφεύγουσα ότι η ωρίμανση μπανανών συνιστά προϋπόθεση sine qua non για τη μακροπρόθεσμη διατήρησή της στην αγορά, δεδομένου ότι η κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα της μπανάνας δεν ρυθμίζει την εμπορική δραστηριότητα των εγκαταστάσεων ωριμάνσεως. Πράγματι, οι εγκαταστάσεις αυτές, ελλείψει δυνατότητάς τους να εισάγουν οι ίδιες μπανάνες από τρίτες χώρες ή μπανάνες μη παραδοσιακές ΑΚΕ και να προβαίνουν στη συνέχεια στην ωρίμανσή τους, μπορούν να προβαίνουν στην ωρίμανση «ξένων» μπανανών, δηλαδή μπανανών τις οποίες εισήγαγαν άλλοι εισαγωγείς, χωρίς τον παραμικρό νομικό περιορισμό.

49 Όσον αφορά τον ισχυρισμό περί εισάγοντος δυσμενείς διακρίσεις χαρακτήρα της περιόδου αναφοράς, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι δυσχέρειες που συνδέονται με την ιδιωτικοποίηση της Großhandelsgesellschaft δεν θέτουν την προσφεύγουσα σε ιδιάζουσα κατάσταση δικαιολογούσα τη διαφορετική μεταχείρισή της σε σχέση με κάθε άλλη επιχείρηση ασχολούμενη με την εμπορία φρούτων. Πράγματι, όσον αφορά τον τομέα «ωρίμανση μπανανών», η προσφεύγουσα βρίσκεται στην ίδια κατάσταση με κάθε άλλη επιχείρηση εμπορίας φρούτων που άρχισε τη δραστηριότητα αυτή μετά τη θέση σε ισχύ των κανόνων της κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της μπανάνας.

50 Εξάλλου, οι δυσχέρειες που ανέκυψαν στο πλαίσιο της διαδικασίας ιδιωτικοποιήσεως για όλες τις επιχειρήσεις της πρώην ΛΔΓ μετά την επανένωση δεν εμπίπτουν στο άρθρο 30 του κανονισμού 404/93, καθόσον το Δικαστήριο στην προαναφερθείσα απόφασή του Τ. Port τόνισε ότι οι προϋποθέσεις που απαιτούνται ώστε να καταστεί δυνατή η ρύθμιση μιας περιπτώσεως υπερβολικής χαλεπότητας, δυνάμει του ως άνω άρθρου, είναι καθαρώς ατομικές. Η Επιτροπή επικαλείται επίσης σχετικώς τη διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου, της 21ης Μαρτίου 1997, Τ-79/96, Camar κατά Επιτροπής (Συλλογή 1997, σ. II-403).

51 Όσον αφορά τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι η μετάβαση στην κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα της μπανάνας θίγει το θεμελιώδες δικαίωμά της να

ασκεί ελεύθερα το επάγγελμά της, η Επιτροπή τονίζει ότι αποτελεί πάγια νομολογία ότι η ελεύθερη άσκηση οικονομικής δραστηριότητας συγκαταλέγεται μεταξύ των γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου, αλλ' ότι όμως δεν αποτελεί απόλυτο δικαίωμα, αλλά πρέπει να λαμβάνεται υπόψη σε σχέση με την κοινωνική του λειτουργία (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου, της 11ης Δεκεμβρίου 1996, Τ-521/93, Atlanta κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-1707, σκέψη 62). Εξάλλου, οι εγγυήσεις που παρέχονται στους επιχειρηματίες δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να επεκταθούν στην προστασία απλών συμφερόντων ή ευκαιριών εμπορικής φύσεως, των οποίων ο αβέβαιος χαρακτήρας είναι σύμφυτος με την ίδια την ουσία της οικονομικής δραστηριότητας (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου, της 14ης Μαΐου 1974, 4/73, Nold κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1974, σ. 277, σκέψη 14). Τα πιστοποιητικά εισαγωγής που ζητεί η προσφεύγουσα προς διασφάλιση του κύκλου εργασιών της δεν προστατεύονται, συνεπώς, από το θεμελιώδες δικαίωμα της ελεύθερης άσκησης οικονομικής δραστηριότητας.

52 Τέλος, όσον αφορά το δικαίωμα προστασίας της ιδιοκτησίας που επικαλέστηκε η προσφεύγουσα, η Επιτροπή φρονεί ότι, καίτοι η εφαρμογή των κανόνων της κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της μπανάνας μπορεί πράγματι να απειλήσει την επιβίωση ολόκληρης της επιχειρήσεως, ο κίνδυνος αυτός οφείλεται στην απόφαση της ίδιας της προσφεύγουσας, η οποία, καίτοι γνώριζε απολύτως το νομικό πλαίσιο που καθορίστηκε με την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα της μπανάνας, προχώρησε στην επένδυση κατασκευής μιας νέας εγκαταστάσεως ωριμάνσεως, χωρίς καμία διασφάλιση της αποδοτικότητάς της.

53 Το Βασίλειο της Ισπανίας, προς στήριξη των επιχειρημάτων της Επιτροπής, παρατηρεί, μεταξύ άλλων, ότι η δυνατότητα λήψεως μεταβατικών μέτρων που προβλέπει το άρθρο 30 του κανονισμού 404/93 αποσκοπεί, κατά την εικοστή δεύτερη αιτιολογική σκέψη του εν λόγω κανονισμού, στην αντιμετώπιση διαταραχών της εσωτερικής αγοράς που θα μπορούσαν να ανακύψουν από την αντικατάσταση των διαφόρων εθνικών συστημάτων από την κοινή οργάνωση αγοράς. Εντούτοις, δεν αποσκοπεί στην επίλυση προβλημάτων πολύ διαφορετικής φύσεως που θα μπορούσαν να αντιμετωπίσουν, για διαφορετικούς λόγους, οι επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα της μπανάνας.

54 Εικότερα, οι δυσχέρειες που επικαλείται η προσφεύγουσα δεν οφείλονται στη θέση σε ισχύ της κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της μπανάνας και δεν ανταποκρίνονται στον σκοπό που επιδιώκεται με τα μεταβατικά μέτρα που προβλέπει το άρθρο 30 του κανονισμού 404/93.

55 Το Βασίλειο της Ισπανίας παρατηρεί, σχετικώς, ότι η μη τήρηση των προϋποθέσεων που προβλέπει το άρθρο 30 του κανονισμού 404/93 για τη χορήγηση μεταβατικών μέτρων ενέχει τον κίνδυνο αλλοιώσεως του όλου συστήματος εισαγωγής μπανανών στην Κοινότητα, προσβολής των δικαιωμάτων των επιχειρηματιών του τομέα αυτού και, συνεπώς, ανατροπής της εξισορροπήσεως των συμφερόντων που επιτεύχθηκε με τις διατάξεις περί κοινής γεωργικής πολιτικής τις σχετικές με την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα της μπανάνας (βλ. προαναφερθείσα διάταξη Camar κατά Επιτροπής, σκέψη 47).

56 Το Βασίλειο της Ισπανίας αμφισβητεί, επίσης, τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας περί καταχρήσεως εξουσίας υποστηρίζοντας ότι, στην προκειμένη περίπτωση, η Επιτροπή δεν έλαβε την προσβαλλόμενη απόφαση επιδιώκουσα σκοπό διαφορετικό από τον προβλεπόμενο, αλλά περιορίστηκε να εφαρμόσει το άρθρο 30 του κανονισμού 404/93, όπως το ερμήνευσε το Δικαστήριο.

57 Όσον αφορά την αρχή της ισότητας, το Βασίλειο της Ισπανίας φρονεί ότι η Επιτροπή, ορθώς και συμφώνως προς την εν λόγω αρχή, αντιμετώπισε την προσφεύγουσα όπως ακριβώς αντιμετώπισε όλες τις επιχειρήσεις εμπορίας μπανανών τρίτων χωρών και μη παραδοσιακών ΑΚΕ.

58 Η Γαλλική Δημοκρατία υπογραμμίζει, κατ' αρχάς, ότι από τα όσα διατύπωσε η προσφεύγουσα στην αίτησή της προκύπτει ότι οι δυσχέρειές της δεν ανταποκρίνονται στις προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 30 του κανονισμού 404/93, όπως τις έχει διευκρινίσει ο κοινοτικός δικαστής, αλλά πηγάζουν από μια απόφαση της επιχειρήσεως μεταγενέστερη της θέσεως σε ισχύ της κοινής οργανώσεως αγοράς.

59 Η Γαλλική Δημοκρατία υποστηρίζει, στη συνέχεια, ότι η Επιτροπή ορθώς έκρινε ότι η προσφεύγουσα δεν διαδέχθηκε τη Großhandelsgesellschaft στο σύνολο των δικαιωμάτων της. Πράγματι, όπως δέχεται η προσφεύγουσα, η προαναφερθείσα σύμβαση που συνήφθη στις 17 Δεκεμβρίου 1993 με την Treuhandanstalt δεν περιλαμβάνει καμία ρήτρα σχετική με οποιαδήποτε εγκατάσταση ωριμάνσεως.

60 Με άλλα λόγια, η προσφεύγουσα έλαβε την απόφαση κατασκευής νέας εγκαταστάσεως ωριμάνσεως μετά τη θέση σε ισχύ της κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της μπανάνας έχουσα πλήρη γνώση του συστήματος δασμολογικής ποσοστώσεως που προβλέπει το σύστημα αυτό.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

61 Το άρθρο 30 του κανονισμού 404/93 παρέχει στην Επιτροπή την εξουσία λήψεως ειδικών μεταβατικών μέτρων «προκειμένου να διευκολυνθεί η μετάβαση από το καθεστώς που ίσχυε πριν από την έναρξη ισχύος του (...) κανονισμού και, κυρίως, η υπέρβαση σημαντικών δυσκολιών» οφειλομένων στη μετάβαση αυτή. Κατά πάγια νομολογία, τα προσωρινά μέτρα αποσκοπούν στην αντιμετώπιση των διαταράξεων της εσωτερικής αγοράς που προέκυψαν από την υποκατάσταση των διαφόρων εθνικών καθεστώτων από την κοινή οργάνωση των αγορών και στο να καταστήσουν δυνατή την επίλυση των δυσχερειών στις οποίες προσκρούουν οι επιχειρηματίες μετά την εγκαθίδρυση της κοινής οργανώσεως αγοράς και οι οποίες πηγάζουν από τις συνθήκες που επικρατούσαν στις εθνικές αγορές πριν την έκδοση του κανονισμού 404/93 (βλ. διάταξη του Δικαστηρίου της 29ης Ιουνίου 1993, C-280/93 R, Γερμανία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1993, σ. I-3667, σκέψεις 46 και 47, αποφάσεις του Δικαστηρίου T. Port, προαναφερθείσα, σκέψη 34, και της 4ης Φεβρουαρίου 1997, συνεκδικασθείσες αποφάσεις C-9/95, C-23/95 και C-156/95, Βέλγιο και Γερμανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. I-645, σκέψη 22, καθώς και την προαναφερθείσα διάταξη Camar κατά Επιτροπής, σκέψη 42).

62 Το Δικαστήριο τόνισε ότι η Επιτροπή οφείλει να λάβει υπόψη, σχετικώς, την κατάσταση των επιχειρηματιών οι οποίοι, στο πλαίσιο προγενέστερης του κανονισμού 404/93 εθνικής ρυθμίσεως, υιοθέτησαν ορισμένη συμπεριφορά και δεν ήσαν σε θέση να προβλέψουν τις συνέπειες που θα είχε η συμπεριφορά αυτή μετά την εγκαθίδρυση της κοινής οργανώσεως αγοράς (βλ. προαναφερθείσα απόφαση T. Port, σκέψη 37).

63 Σ' αυτό το κριτήριο στηρίζεται η Επιτροπή τονίζουσα, στην προσβαλλόμενη απόφαση (βλ. ανωτέρω σκέψη 11), ότι η ημερομηνία ιδρύσεως της προσφεύγουσας είναι μεταγενέστερη της προτάσεως περί θεσπίσεως κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της μπανάνας, η οποία δημοσιεύθηκε στις 10 Σεπτεμβρίου 1992, καθώς και της δημοσιεύσεως στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* του κανονισμού 404/93, της 25ης Φεβρουαρίου 1993, και ότι, κατά συνέπεια, δεν ενήργησε χωρίς να είναι σε θέση να προβλέψει τις συνέπειες της δράσεώς της μετά την εγκαθίδρυση κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της μπανάνας.

64 Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι προέβη στην κατασκευή νέας εγκαταστάσεως ωριμάνσεως το 1995 στην οποία κατέστη δυνατή η ωρίμανση μπανανών από τον Ιούλιο του 1996. Εξάλλου, την πληροφορία αυτή την παρέσχε η ίδια στην Επιτροπή με την αίτησή της για χορήγηση προσθέτων πιστοποιητικών στις 18 Δεκεμβρίου 1996.

65 Η προσφεύγουσα διευκρίνισε, κατά την προφορική διαδικασία, ότι η κατασκευή νέας εγκαταστάσεως ωριμάνσεως είχε προβλεφθεί από μακρού χρόνου και ότι το κλείσιμο της παλαιάς εγκαταστάσεως ωριμάνσεως συνιστούσε προσωρινή διακοπή της δραστηριότητας αυτής. Πράγματι, η συζήτηση περί κατασκευής νέας εγκαταστάσεως ωριμάνσεως είχε ήδη αρχίσει κατά το 1990, ενώ η απόφαση για το κλείσιμο της παλαιάς εγκαταστάσεως ωριμάνσεως ελήφθη το 1993.

66 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η πληροφορία αυτή, η οποία δεν είχε διαβιβαστεί στην Επιτροπή κατά τον χρόνο λήψεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεν έχει αποδειχθεί. Επιβάλλεται σχετικώς να υπογραμμιστεί ότι η πωλητήρια σύμβαση δεν περιείχε καμία διάταξη σχετική με την κατασκευή νέας εγκαταστάσεως ωριμάνσεως. Εξάλλου, το κόστος των εργασιών κατασκευής της εγκαταστάσεως της Fruchthandelsgesellschaft υπερέβη κατά πολύ το ποσό των επενδύσεων που ο αγοραστής είχε αναλάβει την υποχρέωση να πραγματοποιήσει.

67 Συνεπώς, όταν η προσφεύγουσα έλαβε την απόφασή της περί κατασκευής νέας εγκαταστάσεως ωριμάνσεως μπορούσε να προβλέψει τις συνέπειες στο πλαίσιο της

κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της μπανάνας που θεσπίστηκε με τον κανονισμό 404/93. Συνεπώς, η Επιτροπή, η οποία εξάλλου διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως ως προς την αναγκαιότητα των μεταβατικών μέτρων, βασίμως απέρριψε την αίτηση της προσφεύγουσας, της 18ης Δεκεμβρίου 1996, για τη χορήγηση προσθέτων πιστοποιητικών.

68 Το συμπέρασμα αυτό δεν επηρεάζεται από τα λοιπά επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα προς στήριξη της προσφυγής της.

69 Πρώτον, επιβάλλεται κατ' αρχάς η παρατήρηση ότι η βασιμότητα του επιχειρήματος περί της ανάγκης της προσφεύγουσας να έχει εγκαταστάσεις ωριμάνσεως μπανανών δεν αποδείχθηκε. Πράγματι, μια επιχείρηση χονδρεμπορίας που διαθέτει πλήρη σειρά οπωροκηπευτικών δεν συνιστά, όπως υπογράμμισε η Επιτροπή, επιχείρηση απολαύουσα ειδικής νομικής καταστάσεως στην αγορά. Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι μια εγκατάσταση ωριμάνσεως μπορεί να αναπτύσσει τη δραστηριότητά της στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως αγοράς, έστω και χωρίς πιστοποιητικό εισαγωγής, προβαίνουσα στην ωρίμανση μπανανών εισαχθεισών από άλλες επιχειρήσεις.

70 Εξάλλου, ακόμα και αν υποτεθεί ότι ήταν απαραίτητη για την προσφεύγουσα η εγκατάσταση ωριμάνσεως, αυτό δεν την απαλλάσσει από την υποχρέωση που είχε, πριν από την έναρξη κατασκευής της, να εκτιμήσει την αποδοτικότητά της, λαμβάνοντας υπόψη τις προϋποθέσεις που έθετε η κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα της μπανάνας.

71 Δεύτερον, όσον αφορά τη χορήγηση στην προσφεύγουσα, ως ποσοτήτων αναφοράς για τον υπολογισμό των εισαγωγικών της δικαιωμάτων, των ποσοτήτων μπανανών που είχαν ωριμάσει στην παλαιά εγκατάσταση ωριμάνσεως, επιβάλλεται να ληφθούν υπόψη οι εξηγήσεις που παρέσχε η Επιτροπή, ειδικώς κατά την προφορική διαδικασία, σύμφωνα με τις οποίες πρόκειται για τη μεταβίβαση περιουσιακών δικαιωμάτων η οποία περιορίζεται στη δραστηριότητα ωριμάνσεως κατά τα έτη 1991, 1992 και 1993. Αυτό ουδόλως σημαίνει ότι η προσφεύγουσα μπορεί βασίμως να συναγάγει από τη μεταβίβαση αυτή την ύπαρξη συνέχειας στη δραστηριότητα ωριμάνσεως από της ιδιωτικοποιήσεως της Großhandelsgesellschaft μέχρις ενάρξεως της λειτουργίας της νέας εγκαταστάσεως ωριμάνσεως.

72 Τρίτον, όσον αφορά την προβαλλόμενη παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, λόγω της ιδιαίτερα δυσχερούς καταστάσεως των ιδιωτικοποιηθεισών επιχειρήσεων της πρώην ΛΔΓ, αρκεί η διαπίστωση ότι οι δυσχέρειες αυτές δεν οφείλονται στην εγκαθίδρυση της κοινής οργανώσεως αγοράς (βλ. τη νομολογία που παρατέθηκε στην ανωτέρω σκέψη 61). Συνεπώς, πρόκειται για δυσχέρειες που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 30 του κανονισμού 404/93.

73 Εξάλλου, το Δικαστήριο έκρινε με την προαναφερθείσα απόφαση Γερμανία κατά Συμβουλίου (σκέψεις 73 και 74) ότι, καίτοι αληθεύει ότι δεν έχουν επηρεαστεί εξ ίσου όλες οι επιχειρήσεις από τον κανονισμό 404/93, η διαφορετική αυτή μεταχείριση εμφανίζεται, ωστόσο, ως σύμφυτη προς τον σκοπό της ενοποιήσεως των μέχρι τότε κλειστών αγορών, λαμβανομένης υπόψη της διαφορετικής καταστάσεως στην οποία βρίσκονταν οι διάφορες κατηγορίες επιχειρηματιών προ της εγκαθιδρύσεως της κοινής οργανώσεως αγοράς.

74 Τέταρτον, όσον αφορά τα επιχειρήματα που στηρίζονται στην προσβολή των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας και ελεύθερης ασκήσεως επαγγελματικής δραστηριότητας, πρέπει να διευκρινισθεί ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι κανείς επιχειρηματίας δεν μπορεί να διεκδικήσει δικαίωμα ιδιοκτησίας επί μεριδίου της αγοράς το οποίο κατείχε σε κάποια χρονική στιγμή προγενέστερη της εγκαθιδρύσεως της κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της μπανάνας. Εξάλλου, ο περιορισμός της δυνατότητας των επιχειρηματιών να εισάγουν μπανάνες τρίτων χωρών, που συνεπάγεται το άνοιγμα της δασμολογικής ποσοστώσεως και ο μηχανισμός κατανομής που προβλέπει, είναι σύμφυτος προς τους σκοπούς γενικού κοινοτικού συμφέροντος που επιδιώκονται με την εγκαθίδρυση της κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της μπανάνας και, συνεπώς, δεν θίγει με άκριτο τρόπο την ελεύθερη άσκηση των επαγγελματικών δραστηριοτήτων των παραδοσιακών επιχειρηματιών μπανανών τρίτων χωρών (βλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου Γερμανία κατά Συμβουλίου, προαναφερθείσα, σκέψεις 79, 82 και 87, και της 10ης Μαρτίου 1998, C-122/95, Γερμανία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. I-973, σκέψη 77).

75 Συνεπώς, η προσφεύγουσα αβασίμως προβάλλει προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας. Ομοίως, η προσφεύγουσα, η οποία εξάλλου, ως επιχείρηση ωριμάνσεως μπανανών, δεν υπόκειται ευθέως στους νομικούς περιορισμούς κατά την κοινή οργάνωση αγοράς, δεν μπορεί να επικαλεστεί προσβολή του δικαιώματος ελεύθερης ασκήσεως επαγγελματικής δραστηριότητας.

76 Τέλος, η προσφεύγουσα αβασίμως ισχυρίζεται ότι η απόρριψη της αιτήσεώς της με την προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά κατάχρηση εξουσίας. Αρκεί σχετικώς να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, μια πράξη εκδίδεται κατά κατάχρηση εξουσίας όταν από αντικειμενικές, κρίσιμες και συγκλίνουσες ενδείξεις προκύπτει ότι εκδόθηκε προς επιδίωξη σκοπού διαφορετικού του υπ' αυτής αναφερομένου (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Απριλίου 1995, T-143/89, Ferriere Nord κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-917, σκέψη 68, και απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Νοεμβρίου 1996, C-84/94, Ηνωμένο Βασίλειο κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1996, σ. I-5755, σκέψη 69). Η προσφεύγουσα, όμως, δεν προσκόμισε κανένα σχετικό αποδεικτικό στοιχείο.

77 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η Επιτροπή εφάρμοσε ορθώς το άρθρο 30 του κανονισμού 404/93 και ότι, λαμβάνουσα την προσβαλλόμενη απόφαση, δεν επιδίωξε σκοπό διαφορετικό εκείνου που προβλέπει το εν λόγω άρθρο.

78 Συνεπώς, χωρίς να απαιτείται να διαταχθούν οι αποδείξεις που πρότεινε η προσφεύγουσα (βλ. ανωτέρω σκέψεις 35 και 36), πρέπει να απορριφθεί η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

79 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε και η Επιτροπή διατύπωσε σχετικό αίτημα, πρέπει να καταδικασθεί η προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα αυτής. Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Βασίλειο της Ισπανίας και η Γαλλική Δημοκρατία, παρεμβαίνοντες, φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**

2) **Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής.**

3) **Το Βασίλειο της Ισπανίας και η Γαλλική Δημοκρατία φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.**

Cooke García-Valdecasas Lindh

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 28ης Σεπτεμβρίου 1999.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. D. Cooke